

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

...คงไม่เป็นการผิดอย่างไรที่ข้าพเจ้าจะพูดว่า เด็กเป็นผู้รับช่วงต่อทุกสิ่งทุกอย่างจาก ผู้ใหญ่รวมทั้งการรับผิดชอบในการดำรงรักษาความผาสุกของประชากรในโลก ดังนั้นเด็กทุกคนจึงสมควรและจำเป็นจะต้องได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างถูกต้อง เหมาะสม ให้มีความสามารถสร้างสรรค์ ประโยชน์ต่าง ๆ พร้อมทั้งการฝึกหัดขัดเกลาความคิดจิตใจให้ประณีต ให้ศรัทธามั่นคงในคุณความดี มีความประพฤติเรียบร้อยสุจริต และมีปัญญาฉลาด แจ่มใสในเหตุผล หน้าที่นี้เป็นหน้าที่ของทุกคน ที่ต้องร่วมมือกันกระทำด้วยความพร้อมเพรียงกันอย่างสม่ำเสมอ คือผู้ที่เกิดก่อนผ่านชีวิตมามากจะต้องส่งเคราะห์ให้อนุเคราะห์ผู้ที่เกิดตามมาภายหลังด้วยการถ่ายทอดความรู้ความดีและประสบการณ์อันมีค่าทั้งปวงให้ด้วยความเมตตา เอ็นดู และที่สำคัญที่สุดทำให้เขารู้จักคิดด้วยเหตุผลที่ถูกต้องจนเห็นจริงด้วยตนเองได้ในความเจริญและความเสื่อม...

(กระแสพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานเนื่องในปีเด็กสากล พุทธศักราช 2522, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2524)

จากกระแสพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เด็กมีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะเด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่เป็นกำลังของชาติสืบต่อไปในอนาคต ซึ่งชาติจะมีความมั่นคง และเจริญก้าวหน้าไปได้เพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพของประชากรเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นหน้าที่ของบุคคล ที่ต้องร่วมมือกันพัฒนาให้เด็กมีคุณภาพคือจะต้องเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนให้เป็นคนที่มีความรู้ความสามารถ ซึ่งสถาบันที่ทำหน้าที่นี้ได้ดีที่สุดในปัจจุบันคือ สถาบันครอบครัว โรงเรียนและสถาบันศาสนา พ่อแม่และครอบครัว ทำหน้าที่ได้ดีที่สุด แต่ในสภาวะปัจจุบัน เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจบีบบังคับทำให้พ่อแม่ต้องทำงานนอกบ้าน ทำให้เวลาอบรมสั่งสอนน้อยลง หน้าที่นี้จึงตกอยู่กับครูที่โรงเรียนโดยเฉพาะโรงเรียนอนุบาล ซึ่งเป็นสถาบันที่มีบทบาทมาก ในการสร้างสรรค์สมาชิกใหม่ในสังคมเพราะเด็กจะเข้ามาอยู่ตั้งแต่

อายุ 3 ขวบ จนกระทั่งอายุ 6 ขวบ ก่อนจะเข้าประถมศึกษาปีที่ 1

การจัดการศึกษาให้แก่เด็กวัยก่อนประถมศึกษา จึงเป็นการเริ่มต้นที่มีความสำคัญในการช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาในทุกทาง ดังที่เปสตาลอซซี (Pestalozzi, quoted in Lambert, 1958) ได้เปรียบเทียบให้เห็นความสำคัญของการศึกษาในวัยนี้ว่า " เด็กทุกคนเปรียบเสมือนดอกไม้ตูม การศึกษาจะเป็นกระบวนการที่จะคอยระวังเฝ้าดูเด็กให้พัฒนาในเวลาต่อมา " จากคำกล่าวนี้เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า การให้ความรู้แก่เด็กในระดับนี้จะต้องทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป ตามลำดับขั้นตอน

ในบทความ สดุดีเด็ก ๆ ของเสรียุโรปเทศ มีสาระสำคัญของเนื้อหาที่ท่านผู้เขียนต้องการชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของวัยเด็ก และรวมไปถึงแนวทางให้การศึกษาที่ถูกต้องแก่เด็กอีกด้วย ดังเช่นที่คำกล่าวไว้ในตอนหนึ่งว่า " มนุษย์เป็นสัตว์ที่เชื่อง ถ้าได้รับการศึกษาถูกที่ก็เป็นสัตว์ที่น่ารักที่สุด แต่ถ้าให้การศึกษาไม่พอ ก็จะเป็นลูกหลานวานเครือของโลกอย่างป่าเถื่อนร้ายที่สุด " (อ้างถึงใน ปราณีต อัมพรสินธุ์ , 2523)

จากการสำรวจและการศึกษาค้นคว้าวิจัยซึ่งกระทำโดยนักจิตวิทยานักการศึกษาผู้เชี่ยวชาญ วิศวกรเด็ก นักจิตวิเคราะห์ นักมานุษยวิทยา นักโภชนาการ ตลอดจนบุคคลในวงการอื่น ๆ ได้ชี้ให้เห็นจุดที่เด่นชัดถึงผลของการศึกษาค้นคว้าวิจัยที่เป็นไปในทางเดียวกันคือปีแรก ๆ แห่งช่วงชีวิตในวัยเด็ก จะเป็นช่วงเวลาที่เราสร้างกายและสติปัญญาเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วที่สุด ไม่มีช่วงเวลาใดในชีวิตของเขาจะมีความรู้สึกที่ไวและตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมได้มากเท่านี้ ถ้าสิ่งแวดล้อมที่ถูกรอบตัวเขาขณะนั้นเป็นสิ่งแวดล้อมที่ดี ก็จะช่วยส่งเสริมและขยายพัฒนาการของเขาให้กว้างไกลออกไป แต่ถ้าอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมนั้นค่อยประโชยหรือเป็นไปในทางที่ก่อเกิดการทำลายล้างก็จะส่งผลในทางลบต่อสติปัญญา แรงกระตุ้น ความสามารถในการเรียน ตลอดจนความเข้าใจในตนเอง มนุษยสัมพันธ์ และอื่น ๆ ในเวลาต่อมา (Gordon, 1972)

ในรอบสิบปีที่ผ่านมานักวิชาการสาขาต่าง ๆ เช่นนักการศึกษา นักจิตวิทยา นักสังคมวิทยา แพทย์ และโภชนาการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของเด็กวัยระดับก่อนประถมศึกษามากขึ้นเป็นลำดับ เพราะเนื่องจากสมองของเด็กวัยนี้ได้พัฒนาไปแล้วประมาณร้อยละ 80 ถ้าเด็กขาดการพัฒนาในด้านใดด้านหนึ่งไปในช่วงนี้แล้ว ก็จะไม่สามารถแก้ไขให้คืนมาได้ เป็นต้นว่าขาดสารอาหารจะมีผลต่อพัฒนาการด้านสติปัญญา การขาดการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมจะมีผลต่อการพัฒนาทางด้านภาษา

ด้านสติปัญญารวมทั้งพัฒนาการด้านอื่นๆ อันมีผลต่อการพัฒนาในขั้นต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน , 2532)

เป็นที่ยอมรับกันว่า การศึกษาสร้างคนให้เป็นคน การศึกษาที่คนเราได้รับนั้นมีทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน สำหรับในระบบโรงเรียนนั้น สังคมส่วนใหญ่มีการจัดการศึกษาให้แก่สมาชิกในสังคม ตั้งแต่เยาว์วัยจนกระทั่งเติบโตใหญ่โดยเฉพาะในเยาว์วัยนั้นการศึกษาจะเป็นรากฐานสำคัญของการเตรียมชีวิตเพื่ออนาคต การเตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเข้าเรียนในระดับการศึกษาภาคบังคับเสียก่อนนั้นจึงเป็นที่นิยมและยอมรับกันโดยทั่วไปในวงการศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่ง การศึกษาก่อนภาคบังคับได้แก่การศึกษาของเด็กอายุ 3-6 ปี ซึ่งถือว่าเป็นการศึกษาระบบโรงเรียนขั้นแรกของคนเรา (ราตรี สุวรรณไพฑูริย์, 2521)

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กระดับก่อนประถมศึกษาให้บรรลุเป้าหมายเพื่อพัฒนาเด็กไปในแนวทางที่ถูกต้องตามหลักวิชาการนั้นสิ่งหนึ่งที่นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะเกื้อหนุนให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จ คือ ความร่วมมือของผู้ปกครอง ทั้งนี้ผลการศึกษาวัยชั่งบ่งว่าคุณภาพของการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาจะมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลถ้าสามารถจัดได้เชื่อมโยงและสัมพันธ์กับการเลี้ยงดูของครอบครัวให้มากที่สุด กล่าวคือเด็กระดับก่อนประถมศึกษาที่ได้รับพัฒนาด้วยวิธีการที่ถูกต้องเมื่อได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนเป็นแรงเสริมทางบ้านด้วยจะนำเด็กไปสู่สัมฤทธิ์ผลที่พึงประสงค์ เป็นต้นว่ามีพัฒนาการทางสังคมมีสุขภาพจิตดีและเรียนหนังสือได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2532)

ผู้ปกครองนั้นเป็นบุคคลซึ่งจะได้รับผลจากการเล่าเรียนของเด็กในโรงเรียนถึงแม้จะไม่มี ความรับผิดชอบในกิจการของโรงเรียนเต็มที่ก็ตาม แต่ผลของการศึกษาของนักเรียนในโรงเรียนมักมีผลไปถึงผู้ปกครองเพราะฉะนั้นผู้ปกครองจึงเป็นผู้รับผิดชอบและชอบเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในขั้นสุดท้ายด้วย จากข้อความดังกล่าวนี้การศึกษาจึงสนับสนุนให้ผู้ปกครอง เข้ามามีส่วนร่วมในกิจการทางการศึกษาในโรงเรียนโดยให้ผู้ปกครองกับโรงเรียนมีการส่งเสริมและสนับสนุนในบทบาทและหน้าที่ซึ่งกันและกัน ในการที่จะทำให้เด็กมีความสะอาด สุขภาพพลานามัยที่ดีและได้เรียนรู้ในสิ่งที่เด็กต้องการ โดยที่ผู้ปกครองจะต้องยอมรับว่าการจัดการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนและคณะครู เป็นสิ่งที่ดี ถูกต้อง เพื่อพัฒนาเด็กให้เป็นไปในทางที่พึงประสงค์ ในเวลาเดียวกันผู้บริหารโรงเรียน

และคณะครูจะต้องยอมรับสิทธิของผู้ปกครองในการให้ข้อเสนอแนะทางการศึกษาและเข้ามามี
ในอนาคตของเด็กในปกครองของตน ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและครูในโรงเรียนอนุบาล
นั้น เป็นสิ่งที่สำคัญมากในการให้การศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็กถ้าขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็ไม่อาจทำงาน
นี้ให้สำเร็จได้ (โสภิตอนงค์ บุญช่วย, 2530) ราชี ทองสวัสดิ์ (2528) กล่าวว่าผู้ปกครองมีส่วน
ช่วยส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่ดีแก่เด็กด้วย ในสถานศึกษาของเด็กระดับก่อนประถมศึกษาทุก
ประเภทจะจัดการศึกษาแก่เด็กในลักษณะใดย่อมขึ้นอยู่กับผู้ปกครองไม่น้อย หากผู้ปกครองประสงค์จะ
ให้บุตรหลานของตนได้อ่านออก เขียนได้ เป็นสำคัญ และมองเห็นการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กในลักษณะ
การเตรียมความพร้อมซึ่งจะต้องมีกิจกรรมการเล่นร่วมอยู่มาก เป็นเรื่องไร้สาระ ก็จะเป็นอุปสรรคอัน
ใหญ่หลวงต่อการพัฒนาเด็ก ในทางตรงกันข้ามหากผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจมองเห็นประโยชน์ที่
เด็กจะได้รับครบทั้งทางด้านร่างกายอารมณ์สังคมและสติปัญญา ก็จะเป็นก้าวาหมของการส่งเสริมให้
โรงเรียนได้จัดสภาพแวดล้อมที่ดีและถูกต้องแก่เด็ก นอกจากนี้ กิตติ พัทธวิษุ (2531) ยังกล่าวถึง
ความสำคัญของผู้ปกครองที่มีอิทธิพล ต่อการจัดการศึกษาในโรงเรียนว่า จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษา
ของโรงเรียนกับจุดมุ่งหมายของพ่อแม่ที่นำลูกมาโรงเรียน เป็นจุดมุ่งหมายเดียวกัน

จะเห็นได้ว่าสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิตของเด็กก็คือบ้านและโรงเรียน ผู้ปกครองและครูเปรียบ
เสมือนผู้นำทางของเด็ก หากต่างคนต่างนำกันไปคนละทิศละทางก็จะเป็นเสมือนเส้นขนานสองเส้น
ที่จะไม่พบกัน ดังนั้นผู้ปกครองและครูจะต้องจับมือกันปรึกษาหารือกันรับทราบปัญหาของกันและกัน
และหาทางร่วมมือกันทำให้เด็กได้พัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคมแลสติปัญญา ตามแนว
ทางที่ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม (ไพฑูริย์ สิมพพยอม, 2527)

จังหวัดเชียงใหม่เป็นจังหวัดใหญ่ที่มีความสำคัญและเจริญเป็นอันดับสองรองจากกรุงเทพฯ
เพราะเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางของชนบทธรรมนิยม ประเพณีวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวของ
ภาคเหนือ ซึ่งรัฐบาล ตลอดจนประชาชนทั่วไป ต่างก็มองเห็นความสำคัญของจังหวัดเชียงใหม่
เป็นเมืองหลักของภาคเหนือตอนบน (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2524)

การศึกษาในระดับก่อนประถมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่มีเอกชนรับผิดชอบมากกว่ารัฐ
(ราตรี สุวรรณโพธิ์ศรี, 2521) ในปีการศึกษาพุทธศักราช 2533 โรงเรียนเอกชนใน
จังหวัดเชียงใหม่ที่เปิดสอนในระดับก่อนประถมศึกษา มีทั้งสิ้น 65 โรงเรียน ครู 479 คน และ
นักเรียน 12,147 คน (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่, 2533) นับว่าโรงเรียนเอกชน
ที่จัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อคุณภาพของ

เยาวชนในจังหวัดเชียงใหม่ ความสำคัญของการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา นั้น จะต้องมีการพัฒนา เพื่อให้การจัดการศึกษาให้ได้ดีและได้ผลมากที่สุด ซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยความสัมพันธ์ ความร่วมมือ และความเข้าใจระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียนด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2532)

ผู้วิจัย ในฐานะที่เป็นผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนอนุบาลเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัด เชียงใหม่ จึงมีความประสงค์ที่จะทำการศึกษาถึงความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อ โรงเรียนและสภาพที่เป็นจริงของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในจังหวัด เชียงใหม่ เพื่อที่จะนำผลการวิจัย ครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนอนุบาล รวมทั้งเป็นข้อมูลให้แก่สถาบันที่มีความรับผิดชอบต่อการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนและสภาพที่เป็นจริงของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในจังหวัด เชียงใหม่ ในด้านการเรียนการสอน บุคลากรภายในโรงเรียน อาคารสถานที่ อุปกรณ์และสื่อรวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนและสภาพที่เป็นจริงของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในจังหวัด เชียงใหม่ในด้านการเรียนการสอน บุคลากรภายในโรงเรียน อาคารสถานที่ อุปกรณ์และสื่อรวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่โรงเรียนอนุบาลเอกชนในจังหวัด เชียงใหม่ปีการศึกษา 2533 และผู้ปกครองนักเรียน ครูผู้สอน รวมทั้งครูใหญ่ของโรงเรียนดังกล่าว

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

- ความคาดหวัง หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่ผู้ปกครองนักเรียนต้องการให้มีขึ้นในการจัดการศึกษาในโรงเรียนอนุบาล
- ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ในการเลี้ยงดู และเอาใจใส่ให้การอบรมสั่งสอนแก่นักเรียนที่บ้าน อาจจะเป็นบิดามารดา หรือญาติพี่น้องของนักเรียนที่เข้ารับการศึกษานในโรงเรียนอนุบาล เอกชนจังหวัดเชียงใหม่
- การจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาล หมายถึง การดำเนินกิจการของโรงเรียนอนุบาลในด้านการเรียนการสอน บุคลากรภายในโรงเรียน อาคารสถานที่ อุปกรณ์และสื่อ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานของโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา พ.ศ. 2531
- โรงเรียนอนุบาลเอกชนจังหวัดเชียงใหม่ หมายถึง สถานศึกษาที่เปิดรับนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาอายุ 3-6 ปีในอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมี จำนวน 65 โรงเรียนและอยู่ในความควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ
- สภาพที่เป็นจริง หมายถึง การดำเนินงานของโรงเรียนอนุบาลเอกชนจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นจริงในขณะที่ทำการวิจัย
- ความสอดคล้อง หมายถึง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนและสภาพที่เป็นจริงของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ผู้ปกครองคาดหวัง และโรงเรียนปฏิบัติเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันและมีคำร้อยละ อยู่ในเกณฑ์เดียวกันด้วย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ศึกษากรอบแนวคิดสำหรับการวิจัยเชิงหลักการ แนวคิด ทฤษฎี บทบาทของนักการศึกษา นโยบายของรัฐ บทบาทของโรงเรียนและบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาจาก ตำรา เอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนระดับก่อนประถมศึกษา ในด้าน การเรียนการสอน บุคลากรในโรงเรียน อาคารสถานที่ อุปกรณ์และสื่อ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง
2. กำหนดเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ศึกษา
3. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือวิจัย
4. สร้างเครื่องมือวิจัย ตรวจสอบ และปรับปรุงแก้ไข
5. เก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอข้อมูล

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงความคาดหวังของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน เอกชน และสภาพที่เป็นจริงของโรงเรียนเอกชน ที่เปิดสอนระดับก่อนประถมศึกษา ในจังหวัด เชียงใหม่
2. ได้แนวทางในการวางแผนและกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาภายในโรงเรียนให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนจังหวัดเชียงใหม่ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานของโรงเรียน หากไม่สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองและข้าราชการให้เหมาะสมที่เป็นจริงตรงกับความคาดหวังของผู้ปกครองและเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามหลักการของอนุบาลศึกษาด้วย
3. ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาล แห่งการอนุบาลศึกษา ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาล ซึ่งจะส่งผลไปถึงความมีคุณภาพของนักเรียนอันเป็นเป้าหมายหลักของการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาต่อไป